

Chelsea had haar ogen bij de receptie al uitgekeken, maar de hotelkamer ging haar voorstellingsvermogen helemaal te boven. Natuurlijk had ze zulke kamers wel gezien in films en reisprogramma's, maar dat was iets voor andere mensen. Mensen die geluk hadden. Mensen met geld. Dat ze zelf op zo'n plek zou verblijven, was gewoonweg een droom.

De omschrijving 'kingsize' was nog te flauwtjes voor het piekfijn gedekte bed met een berg geordende kussentjes erop. Naast het slaapgedeelte was er een luxe zithoek met smaragd-groene stoffen bank en twee fauteuils. Geen stoelen, maar fauteuils. De hotelkamer kon zo uit een woonmagazine komen. Zo'n glossy waar ze weleens bij stond te twijfelen in de supermarkt, maar die ze toch maar niet kocht omdat ze het geld beter kon gebruiken. De muren van de hotelkamer waren overwegend zwart, de meubels van donker hout en overal waren koperkleurige accessoires geplaatst, zoals een panter, een kameleon en een ananas. Chelsea pakte een beeldje van een aapje op en concludeerde aan het gewicht dat het geen goedkoop hebbeding was. Dat kwam niet van de Action, maar van een echte woonzaak waar zij niet eens naar binnen durfde te lopen; stel je voor dat ze iets omgooide.

Dimitri gooide zuchtend zijn colbert over een stoel alsof dit voor hem dagelijkse kost was, wat waarschijnlijk niet ver van de waarheid lag. Natuurlijk was dat niet altijd zo geweest, want ze wist dat hij onderaan de ladder was begonnen en zich op eigen kracht omhoog had gewerkt. Hij had geen papa met centjes. Nieuw geld noemden ze dat toch?

'We eten vanavond in het hotel,' zei hij, terwijl hij zijn laptop op het bureau legde.

Hopelijk hoefde Dimitri niet de hele tijd te werken en was dit ook een beetje een echte vakantie. Toen Chelsea geen antwoord gaf, keek hij haar aan en zijn ogen daalden naar beneden en weer omhoog.

‘Heb je nog iets anders om aan te trekken? Anders neem je mijn creditcard en ga je even de stad in.’

Chelsea had vanaf de binnenkomst in het hotel ook wel door dat haar luipaardjurk uit de uitverkoop van de C&A niet helemaal bij dit plaatje paste. De blik van de receptioniste was onprofessioneel lang op haar blijven hangen. Natuurlijk was er het leeftijdsverschil van zeventien jaar, maar ze zou toch niet denken dat Chelsea alleen bij hem was voor de nacht... dat ze straks stilletjes vertrok met een flinke fooi in the pocket? Zag ze er echt zo cheap uit? Dimitri kon niet van haar verwachten dat ze geld had voor designermerken. Haar Nikes waren zo ongeveer haar duurste bezit en daar kon ze zich hier al helemaal niet mee vertonen. Al zou ze geld hebben, dit was gewoon haar stijl.

‘Hier.’ Hij overhandigde haar zijn betaalkaart en gaf haar een vaderlijke aai over haar hoofd. ‘Leef je lekker uit.’

Gezellig... alleen Parijs in. Het excuus dat ze zou verdwalen kon ze niet gebruiken, want ze had gps op haar telefoon. Ergens klonk het best aantrekkelijk om eens ongelimiteerd te kunnen winkelen. Mannen zaten toch alleen maar zuchtend te wachten op een ongemakkelijke stoel naast de paskamer; voor je het weet, kies je de verkeerde outfit omdat je je opgejaagd voelt.

‘Wat ga jij dan doen?’

‘Ik moet nog even wat dingetjes afhandelen.’

Daar begon het al... zaken. Maar wat wilde ze er tegenin brengen? Als hij niet zo’n succesvolle accountmanager was, zaten ze hier nu niet. Dan lagen ze op een camping aan het Nederlandse strand tussen de blèrende kinderen en lallende jongeren

die voor het eerst alleen op vakantie waren. Als ze geluk hadden, scheen de zon. Als ze pech hadden, werden ze 's ochtends wakker in een natgeregende slaapzak.

'Een uurtje maar,' zei hij met een schuin hoofd toen hij haar blik juist interpreteerde.

'Oké dan,' antwoordde ze en ze incasseerde een kus op haar wang. 'Ik fris me eerst even op.'

De badkamer was al net zo absurd perfect gestyled. Twee wastafels, een regendouche en een apart bad waar je met z'n tweeën in kon. Alles weer uitgevoerd in zwart, smaragd en koper. Ze zag haar eigen appartementje voor zich. Een stylist zou bij binnenkomst een hartaanval krijgen. Alles was bij elkaar geplukt; weggevertjes en kringloopspul. Het was bovendien een ravage van rommel die lag waar het als laatste was neergekomen. Wat had opruimen voor zin als het de volgende dag weer een troep was?

Chelsea keek in de spiegel die omlijst was met een koperen slang en stelde vast dat bij haar zelf waarschijnlijk ook heel andere gedachten waren opgekomen wanneer ze iemand als zij dit hotel zag binnenlopen. Als ze blond was, was het plaatje compleet geweest. Ze bleef zichzelf een tijdje aanstaren, ritste toen haar toilettas open ...